

STORTINGET

Innst. 290 S

(2022–2023)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:130 S (2022–2023)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken og Birgit Oline Kjerstad om å stenge Barentshavet for ytterligere olje- og gassvirksomhet

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stenge Barentshavet for ytterligere olje- og gassvirksomhet og ikke tildele nye letelisenser der.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Mani Hussaini, Stein Erik Lauvås, Linda Monsen Merkesdal, lederen Marianne Sivertsen Næss og Hadia Tajik, fra Høyre, Nikolai Astrup, Bård Ludvig Thorheim, Ove Trellevik og Mathilde Tybring-Gjedde, fra Senterpartiet, Siv Mossleth, Ole André Myhrvold og Gro Anita Mykjåland, fra Fremskrittspartiet, Terje Halleland og Marius Arion Nilsen, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken

og Birgit Oline Kjerstad, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Venstre, Ola Elvestuen, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, viser til statsrådets svarbrev av 6. mars 2023. Brevet følger som vedlegg til denne innstillingen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at norsk olje- og gassnæring har en lang tradisjon for bærekraftig forvaltning av havområdene, herunder næringsvirksomhet knyttet til norsk sokkel. Allerede i den første store oljemeldingen som ble behandlet i Stortinget i 1971, understreket saksordfører Rolf Hellem, som var innvalgt fra Nordland, at utviklingen av en oljeindustri må skje under nødvendig hensyn til eksisterende næringsvirksomhet og natur- og miljøvern. I det som ble kjent som de ti oljebud, understreket Hellem også at brenning av unyttbar gass ikke må aksepteres unntatt i korte prøveperioder, og la på den måten det første grunnlaget for utvinning av naturgass fra norsk sokkel.

Flertallet viser til at som følge av at olje- og gassvirksomheten har forflyttet seg nordover langs norskekysten, har Stortinget satt klare miljømessige rammer for virksomheten gjennom helhetlige forvaltningsplaner for havområdene Barentshavet, Norskehavet og Nordsjøen.

Flertallet understreker at Stortinget gjennom behandlingen av forvaltningsplanene har satt arealmessige rammer for petroleumsvirksomheten i åpne områder i flere omganger, inkludert for Barentshavet. Sist gang dette ble gjort, var i 2020, jf. Meld. St. 20 (2019–2020) og Innst. 382 S (2019–2020).

Flertallet viser til at Barentshavet har et sårbart og rikt økosystem med store forekomster av krill, fisk, sjøpattedyr og sjøfugl.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, viser til at havområdet i dag er i god miljømessig stand. Olje- og gassvirksomhet i dette området må også for fremtiden skje innenfor miljømessig forsvarlige rammer og med omfattende krav til oljevernberedskap.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at det har vært boret etter petroleum i Barentshavet siden 1980, i alt rundt 130 undersøkelsesbrønner. I dag er det en betydelig produksjon og eksport av petroleum fra feltene Johan Castberg, Goliat og Snøhvit. Hammerfest LNG bidrar hver dag med energi til omtrent 6,5 millioner husstander i Europa. Sysselsettingseffekten av denne virksomheten antas å være 5 000 arbeidsplasser i Troms og Finnmark. Skatteinntekter og ringvirkninger både i Nord-Norge og nasjonalt er betydelige.

Det andre flertallet, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, viser til at produksjonen fra eksisterende olje- og gassbrønner faller, og at uten leting og videreutvikling av nye og modne områder vil Norges energileveranser falle og norsk sokkel ikke videreutvikles. Barentshavet har de største uoppdagede petroleumsressursene anslått til å utgjøre omtrent 2 400 MSm³ utvinnbare oljeekvivalenter, omtrent likt fordelt på olje og gass.

Komiteen understreker at Norge har forpliktet seg til å bidra til at verden skal nå klimamålene innen 2050 for å unngå global oppvarming. Både EU og Norge har satt seg ambisiøse klimamål. Dette forutsetter at fornybar energi gradvis må fortrenge fossile energikilder i energimiksen.

Det andre flertallet, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, viser til den siste tids utfasing av russisk gass, som har medført at Norge nå er Europas største gassleverandør. Pålitelige energileveranser fra Norge er sikkerhetspolitisk viktig på kort og mellomlang sikt og vil være etterspurt av europeiske land også i et scenario hvor EU når sine ambisiøse klimamål.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet vil vise til at Norge er verdens

tredje største gasseksportør, og at vi forsyner EU med om lag 25 pst. av gassen som benyttes i unionen. Europas omstilling av kraftsystemet bort fra kullkraft og russisk gass og over mot fornybar energi gjør at gasskraft må balansere større volum, avhengigheten av gasskraft øker, og kraftprisene i Europa blir mer eksponert for endringer i gassprisen. Europas energipolitikk fører til økt behov for og avhengighet av norsk gass.

Disse medlemmer vil understreke viktigheten av at Norges viktige rolle som eksportør av olje og gass videreføres. Det må planlegges langsiktig når det gjelder forsyningssikkerhet og trygghet. Disse medlemmer mener Norge må utnytte de ressursene vi har, best mulig og ha en offensiv satsing på olje og gass i tiårene som kommer. Norges mål må være å øke energiproduksjonen og opprettholde rollen som pålitelig leverandør av olje og gass til kontinentet.

Disse medlemmer vil vise til at leting etter olje og gass i umodne deler av norsk sokkel siden 1965 har blitt organisert gjennom utlysning av nummererte konsesjonsrunder. Selskapene på norsk sokkel har dermed fått nødvendige tillatelser til å lete i områder der geologien er mindre kjent, men der funnene ofte har vært betydelige. Resultatet har vært nye arbeidsplasser, teknologiutvikling, høy verdiskaping og milliardinntekter til det norske velferdssamfunnet. Siste planlagte konsesjonsrunde har blitt utsatt flere ganger, noe disse medlemmer mener er uheldig, særlig i dagens anstrengte europeiske energisituasjon.

Disse medlemmer vil påpeke at Oljedirektoratet anslår at det er like mye olje og gass igjen på norsk sokkel som det er produsert til nå. Over halvparten av olje- og gassressursene på norsk sokkel ligger fremdeles under havbunnen, hvorav rundt 40 pst. av de uoppdagede ressursene ligger i områder som fremdeles ikke er åpnet for petroleumsvirksomhet. Disse medlemmer viser til at områdene på den norske kontinentalsokkelen som i dag ikke er inkludert i tildeling i forhåndsdefinerte områder (TFO), i all hovedsak er i de nordlige og østlige delene av Barentshavet samt noen mindre områder i Norskehavet og i Nordsjøen. Det er i Barentshavet de store aktørene mener potensialet for funn er størst, og hvor det anslås at om lag to tredjedeler av den uoppdagede gassen forventes å ligge.

Disse medlemmer vil videre vise til at studier Oljedirektoratet og Gassco gjennomførte i 2020, viste at utvikling av påviste ressurser kan gjøre det samfunnsøkonomisk lønnsomt å øke kapasiteten for gasseksport fra Barentshavet. Den anstrengte energisituasjonen i Europa tilsier at behovet for norsk gass vil være stort i flere år fremover. Disse medlemmer vil også understreke viktigheten av at det ikke skapes usikkerhet rundt rammevilkårene for olje- og gassnæringen, da dette reduserer investeringene og aktivitetsnivået. Skal man klare å utnytte potensialet og trygge forsyningssikker-

heten, er forutsigbarhet for næringen og gode eksportmuligheter svært viktig.

Disse medlemmer vil understreke viktigheten av fremtidig energiforsyning og verdiskaping. Petroleumsbransjen må ha mulighet til å lete etter olje og gass i umodne deler av norsk sokkel, flere blokker i TFO-områder må gjøres tilgjengelig, og det bør vurderes hvordan bedre infrastruktur for mer gasssekspport fra Barentshavet kan etableres.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen gjenoppta jevnlig nummererte konsesjonsrunder for å sikre forutsigbarhet og utvikling på norsk sokkel.»

«Stortinget ber regjeringen vurdere tiltak som kan styrke infrastrukturen for gass og legge til rette for mer leting etter gass i Barentshavet.»

Medlemene i komiteen frå Sosialistisk Venstreparti, Raudt, Venstre og Miljøpartiet Dei Grøne viser til at Barentshavet er eit av verda sine mest produktive havområde. Havet er grunt med ei gjennomsnittsdjupne på berre 230 meter. Havstraumar, temperaturar og is gir grunnlag for eit rikt og unikt økosystem i dette havområdet. Norsk Polarinstittutt karakteriserer iskantsona i Barentshavet som «Norges lille regnskog» og rår til at definisjonen av denne vert flytta sørover av omsyn til det rike marine livet som finst i ei brei sone langt frå sjølve isen. Ifylgje Polarinstittuttet er iskantsona det området der ein kan vente å møte is i april, og der havoverflata er dekt av 15 til 80 pst. is, alt frå små bitar med is til sørpe og store isflak. Oljevernberedskap i dette området vil vere svært krevjande, på grunn av både isen, avstanden til land og avstanden til folk som kan mobiliserast i ei krise. Desse medlemmene legg til grunn at Barentshavet er svært viktig for sjøfugl langs heile kysten av Nordvest-Europa. 34 sjøfuglartar i Norge og på Svalbard er raudlista, og sjøfuglbestandane er i kraftig nedgang over heile den nordlege halvkula. Auka menneskeleg aktivitet, skipstrafikk og fare for utslepp i Barentshavet er negativt for økosystemet og dei mange artane som lever der. Ny kunnskap syner at sjøfugl ikkje berre nyttar området i hekkesesongen. I andre tider på året er det fugleartar der nesten heile bestanden oppheld seg i området. Eit oljeutslepp her vil til dømes kunne gjere svært stor skade på allereie trua sjøfuglartar som lomvi og polarlomvi som har svømmetrekk gjennom området under mytinga. Då er fuglane særleg sårbare fordi dei skiftar fjører og ikkje kan flyge.

Desse medlemmene vil peike på at interessa frå oljeselskapa for Barentshavet har vore svært fallande dei siste åra. I regjeringa si TFO-tildeling i 2022 vart det berre gitt to lisensar. Dette er historisk lavt. Til saman-

likning vart det tildelt 23 lisensar i 2012. Det er difor tydeleg at det er større interesse i regjeringa for oljeleting enn det er i oljenæringa sjølv. Det er ikkje kostnadsfritt å gjennomføre konsesjonsrundane, og utlysingane i Barentshavet tek kapasitet frå viktigare arbeid.

Desse medlemmene fremmer difor fylgjande framlegg:

«Stortinget ber regjeringa stenge Barentshavet for ytterlegare olje- og gassverksemd og ikkje tildele nye leitelisensar der.»

«Stortinget ber regjeringa ta initiativ til en internasjonal avtale om å stanse ny letevirsomhet etter olje og gass i Arktis.»

Desse medlemmene viser til rapporten frå IPCC, som vert skildra som eit siste varsel frå klimaforskninga. Rapporten slår fast at det ikkje er plass til noko ny olje og gass viss verda skal halde seg under 1,5 grader oppvarming. Viss alt av fossile brensel som i dag er i produksjon, vert brent, vil temperaturstigninga bli over 1,5 grader. Viss alt som er funne, vert brent, vil temperaturstigninga bli over 2 grader. Å leite etter og investere i ny olje og gass er difor ein trussel mot dagens unge si framtid. IPCC er tydelege på at vi allereie ser konsekvensane av klimaendringane i dag. Økt olje- og gassleting er ein uansvarleg politikk og å spele hasard med framtida. Desse medlemmene vil understreke at klimaendringane også vil få store konsekvensar for livet som er avhengig av den sårbare iskanstona. Oljeaktivitet og faking vil forsterke issmeltinga.

Desse medlemmene viser til FN's klimapanel sin synteserapport, lansert 20. mars 2023, som summerer opp den tyngste kunnskapen som p.t. finst om klimaendringane. FN's generalsekretær, António Guterres, kalla rapporten for ein «guide for overleving» for menneskeslekta og kom med klare oppfordringar til verdas leiarar om å gjere følgande omgåande:

- stanse alle lisensar til, og finansiering av, nye olje- og gassfelt
- stoppe all utviding av eksisterande olje- og gassreservar
- skifte subsidiar frå fossilt brensel til ein rettferdig energiomstilling.

Desse medlemmene vil understreke at Noreg er et rikt, velstående og demokratisk land som har alle føresetnader for å gjere det FN's generalsekretær ber oss om. Desse medlemmene vil vidare minne om noko av det Noreg allereie har forplikta seg til:

- 100 pst. berekraftig forvaltning av Noregs eigne havområde innan 2025, i tråd med Havpanelet, som Noreg sjølv leiar
- Minst 30 pst. vern av havområda innan 2030, i tråd med Kunming-naturavtala

- Avgrense den globale temperaturauken til 1,5 grader, i tråd med Parisavtalen
- At Noreg skal vere et lågutsleppssamfunn i 2050, som inneber at vi skal kutte klimagassar med 90–95 pst. frå referanseåret 1990, i tråd med klimaloven.

Desse medlemene påpeiker at nye tildelingar av olje- og gasslisensar, og ytterlegare petroleumsvirksomd, særleg i sårbare område som Barentshavet, strir imot verdas tyngste vitenskaplege kunnskap og bryt med Noregs eigne forpliktingar.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at olje- og gassutvinning har sikret fellesskapet store inntekter over mange år. Sektoren og leverandørindustrien har sysselsatt mange langs kysten og bidratt til teknologiutvikling. Likevel står sektoren overfor store omstillinger i tiden fremover. Det er forbundet betydelig økonomisk og finansiell risiko med å lene seg for mye på fossil energiproduksjon, og det er viktig at Parisavtalen setter rammene for videreutviklingen av petroleumsvirksomheten på norsk sokkel. Dette medlem mener derfor at fremtidige lisenstildelingar må begrenses til utvidelser eller forlengelser av allerede eksisterende produksjon i modne områder, i tråd med det bredt sammensatte Klimaomstillingsutvalgets innstilling.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre og Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen gjenoppta jevnlig nummererte konsesjonsrunder, for å sikre forutsigbarhet og utvikling på norsk sokkel.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen vurdere tiltak som kan styrke infrastrukturen for gass og legge til rette for mer leting etter gass i Barentshavet.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringa stenge Barentshavet for ytterlegare olje- og gassvirksomd og ikkje tildele nye leitelisensar der.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringa ta initiativ til en internasjonal avtale om å stanse ny letevirksomhet etter olje og gass i Arktis.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:130 S (2022–2023) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken og Birgit Oline Kjerstad om å stenge Barentshavet for ytterligere olje- og gassvirksomhet – vedtas ikke.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 20. april 2023

Marianne Sivertsen Næss

leder

Bård Ludvig Thorheim

ordfører

**DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget - Energi- og miljøkomiteen
0026 OSLO
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
22/1941-

Dato
6. mars 2023

Representantforslag 130 S (2022-2023) om å stenge Barentshavet for ytterligere olje- og gassvirksomhet

Jeg viser til brev av 14.02.2023 fra energi- og miljøkomiteen, vedlagt representantforslag 130 S (2022-2023) fra representantene Lars Haltbrekken og Birgit Oline Kjerstad. Representantene fremmer følgende forslag: *Stortinget ber regjeringen stenge Barentshavet for ytterligere olje- og gassvirksomhet og ikke tildele nye letelisenser der.*

Petroleumpolitikken, rammer for virksomheten og hensynet til natur, klima og miljø samt andre samfunnsforhold har vært gjenstand for grundige vurderinger og avveininger i Stortinget over flere tiår. Mål og rammebetingelser for petroleumsnæringen har vært basert på brede politiske flertall og gitt stabile og forutsigbare forhold i nærmere 50 år.

Regjeringen vil at olje- og gassnæringen skal utvikles, ikke avvikles. Petroleumssektoren er en høyproduktiv næring som bidrar med store inntekter, verdiskaping og arbeidsplasser til Norge. Vi vil legge til rette for fortsatt høyt aktivitetsnivå på norsk kontinentalsokkel. Ringvirkninger på land fra petroleumsaktiviteten til havs skal komme hele landet til gode.

Hensynet til det ytre miljø og andre næringer har fra starten vært en integrert del av forvaltningen av petroleumsressursene på norsk kontinentalsokkel i Barentshavet som for alle andre havområder. Dette gjelder i alle faser av virksomheten – fra åpning av nye områder, via tildelinger av utvinningstillatelser og til gjennomføring av leting, utbygging, drift og avslutningen av et felt.

Næringen er strengt regulert også for å ivareta hensynene til helse, miljø og sikkerhet. Det er utviklet et omfattende regelverk som stiller strenge krav til sikkerhet og selskapenes styring

av virksomheten. Regelverkets funksjonelle karakter gjør at kravene til forsvarlighet blir strengere når virksomheten foregår i områder som tilsier strenge krav.

Før et område er tilgjengelig for tildeling av utvinningstillatelser for petroleumsvirksomhet må Stortinget ha åpnet området for petroleumsvirksomhet. Stortinget har åpnet Barentshavet i flere omganger fra 1979 til 2013. Åpning av områder skjer etter en omfattende prosess som blant annet består av konsekvensutredning, ressurskartlegging og behandling i Stortinget.

Gjennom forvaltningsplanene har Stortinget behandlet spørsmålet om ev. arealmessige rammer for petroleumsvirksomheten i åpnede områder i flere omganger, inkludert for Barentshavet. Sist gang dette ble gjort var i 2020, jf. Meld. St. 20 (2019-2020), jf. Innst. 382 S (2019-2020). Forvaltningsplanene viser at miljøtilstanden i havområdene våre generelt er gode og reguleringen av virksomhet til havs fungerer bra. Gjennom forvaltningsplanene vurderes også den samlede belastningen for et havområde. Forvaltningsplanene er gjenstand for en omfattende faglig og politisk prosess, hvor både regjering og Storting endelig tar stilling til saken. De miljømessige rammene for hvor det skal være petroleumsvirksomhet og eventuelt på hvilke vilkår, inkludert for petroleumsvirksomhet ved iskantsonen og andre SVOer, har blitt satt i forvaltningsplanene. Alle konsesjonsrunder gjennomføres innenfor disse rammene Stortinget har fastsatt.

Særlig verdifulle og sårbare områder medfører ikke direkte virkninger i form av begrensninger for næringsaktivitet, men signaliserer viktigheten av å vise særlig aktsomhet i disse områdene. Hensynet til miljøverdiene i den enkelte SVO ivaretas på en mest hensiktsmessig måte ved å finne treffsikre og kostnadseffektive virkemidler som både ivaretar hensynet til miljøverdiene og gir grunnlag for økonomisk aktivitet. Det finnes produserende felt som ligger helt eller delvis innenfor en SVO, og miljøverdiene blir ikke forringet av den grunn. Eksempelvis har Snøhvit i Barentshavet produsert i mange år i et slikt område.

Det er en risiko for akuttutslipp (uhellsutslipp) ved petroleumsvirksomhet. Det er imidlertid lav sannsynlighet for et stort akuttutslipp fra petroleumsvirksomheten. Det skyldes blant annet at næringen har et høyt sikkerhetsnivå og kontinuerlig arbeider med ytterligere å redusere risiko for akutte utslipp. Oljeverntiltak vil redusere konsekvensene av eventuelle større, akutte oljeutslipp. Det stilles derfor krav til oljevernberedskap overfor rettighetshaverne. I områder med naturverdier som deler av året er særlig sårbare for oljeutslipp er det også, som et føre-var-tiltak, etablert tidsbegrensninger for leteboring i oljeførende lag i slike perioder.

Norsk klimapolitikk bygger på prinsippet i det FN-ledede klimasamarbeidet, inkludert Parisavtalen, om at hvert land er ansvarlig for utslipp fra sitt territorium og sin økonomiske sone. Det er en omfattende regulering av utslipp til luft fra sektoren, med kvoteplikt og CO₂-avgift som hovedvirkemidler. Utslippskostnaden sektoren står overfor har økt betydelig de siste årene noe som gir økte incentiver til lavere utslipp. Regjeringen har styrket vurderingen av klimahensyn i petroleumssektoren gjennom pålegg om at rettighetshavergruppene skal vurdere finansiell klimarisiko i alle utbyggingsplaner som søkes godkjent, og har styrket

arbeidet med å oppfylle utredningsplikten ved nye utbyggingsplaner også knyttet til forbrenningsutslipp i utlandet av norskprodusert petroleum.

Produksjonen fra eksisterende olje- og gassfelt avtar over tid som følge av at ressursene hentes ut. Verdens energisystem er dominert av fossile energikilder. Samtidig beveger verden seg nå i en retning der fornybar energi vil spille en mye viktigere rolle. Energisystemet globalt er stort og denne omstillingen vil ta tid. Verden vil ha et stort behov også for olje og gass i lang tid framover. Det å erstatte bruk av kull med gass er et raskt utslippsreducerende tiltak i kullbrukende land. For å dekke dette behovet, trengs det store, nye investeringer hvert år i ny produksjonskapasitet. Rent produsert olje og gass fra norsk sokkel kan bidra til å dekke verdens samlede etterspørsel. I dette ligger det også muligheter til å satse aktivt på fremtidens teknologi og løsninger slik vi gjør i Norge. For eksempel gir satsing på CCS og blå hydrogen spennende muligheter for Norge.

Videre leting og produksjon er også viktig for å sikre at Norge forblir en sikker og forutsigbar leverandør av olje og gass til Europa. Dette er særlig viktig nå som det er et spesielt sterkt behov for at Norge er en sikker og pålitelig leverandør av petroleum til Europa.

Hensynet til havmiljøet gis en helhetlig vurdering gjennom det etablerte rammeverket som er utviklet gjennom tiår. Miljøhensynene, både havmiljø og klima, blir godt ivaretatt gjennom lovgivningen og etablerte prosesser. Vi har inngående kunnskap om våre havområder og mulige miljøeffekter av petroleumsvirksomhet.

Fortsatt tildeling av utvinningstillatelser gjennom TFO-runder er en viktig del av å videreutvikle næringen og derfor også en sentral del i regjeringens petroleumspolitik. Hvor selskapene velger å søke om areal gjennom konsesjonsrundene, er avhengig av en rekke forhold, inkludert tilgang til prospektivt areal. Hvor interessen blir fremover er vanskelig å forutse. Selskapene betaler et gebyr for hver søknad. Formålet med gebyret er nettopp at kostnadene ved søknadsprosessen i så liten grad som mulig skal belastes myndighetene.

For å nå målsetningene i petroleumspolitikken er det etablert en klar og tydelig ansvarsfordeling mellom myndighetene og oljeselskapene. En viktig egenskap med reguleringen av virksomheten og et viktig konkurransefortrinn for norsk sokkel, har vært forutsigbarhet og faktabaserte vurderinger. Myndighetene regulerer sektoren ved å sette klare og forutsigbare rammer. De kommersielle selskapene utvikler virksomheten og tar investeringsbeslutninger. Dersom representantforslaget skulle bli vedtatt, ville det etter mitt syn skape betydelig usikkerhet for selskapene og Norge generelt som petroleumspolitis og pålitelig og forutsigbar leverandør av energi. Å skape usikkerhet rundt rammene vil derfor være svært uheldig, spesielt i den situasjonen som Europa er i nå.

Med hilsen

Terje Aasland

